

środa, 31.01.2024

Święto Ofiarowania Pańskiego - Matki Bożej Gromnicznej

Czterdziestego dnia po Bożym Narodzeniu obchodzimy Święto Ofiarowania Pańskiego, w tradycji polskiej zwanego świętem Matki Bożej Gromnicznej. Ofiarowanie Pana Jezusa w Świątyni Jerozolimskiej było ważnym wydarzeniem w życiu Świętej Rodziny. Św. Łukasz napisał: Gdy zaś nadszedł dzień poddania ich, zgodnie z Prawem Mojżeszowym oczyszczeniu, zanieśli Go do Jerozolimy, aby był ofiarowany Panu, według tego, co jest napisane w Prawie Pańskim: Każde pierworodne dziecko płci męskiej będzie poświęcone Panu. Mieli również złożyć ofiarę zgodnie z tym, co jest powiedziane w Prawie Pańskim: parę synogarlic lub dwa gołąbki (Łk 2,22-24).

Uroczystość ta kończy okres Bożego Narodzenia.

W tym samym dniu w Kościele powszechnym przypada Światowy Dzień Życia Konsekrowanego, ustanowiony przez papieża Jana Pawła II.

W naszej Parafii w piątek, 2 lutego 2024 r., w Święto Ofiarowania Pańskiego zwanego potocznie Świętem Matki Boskiej Gromnicznej Msze św. będą odprawiane jak w dzień powszedni. Podczas każdej Mszy św. nastąpi poświęcenie świec.

W polskim malarstwie temat tego święta podejmuje Piotr Stachiewicz w kilku swoich dziełach. Ilustracją tego wpisu jest obraz wykonany w technice pasteli przez tego malarza. Postać Matki Bożej w błękitnym płaszczu została tu ukazana na tle zaśnieżonej wioski. Trzymana przez Maryję w prawej dłoni zapalona gromnica nie tylko rozświetla nocne ciemności, ale ma tutaj rangę symbolu. To Maryja przyniosła Chrystusa – Światłość na ziemię. To dzięki Niej pojawił się wśród ludzi Boży Syn. Maryja nie zatrzymała Go dla siebie; w geście ofiarowania w świątyni wzniosła Dziecię wysoko, jak trzymaną w dłoni świecę, symbolizującą właśnie Jej Syna, „światłość prawdziwą” (J1, 9). Sama zaś zapragnęła się unizyć - i pozostać w cieniu płonącej świecy, co na obrazie Stachiewicz wyraża Jej pełną szacunku postawę: lewa dłoń złożona na piersi oraz pełne pokory spojrzenie Maryi, która ponownie wyraża słowa ze sceny zwiastowania: „Oto ja służebnica Pańska...” (Łk1, 38). Maryja jest tu także przedstawiona jako w pełni świadoma wielkości słów wypowiedzianych przez Chrystusa: „Ja jestem światłością świata. Kto idzie za Mną, nie będzie chodził w ciemności, lecz będzie miał światło życia” (J 8, 12).

Gromniczna Pani!

Gdy życie nasze dobiegnie do końca,
Gdy Bóg ostatnie godziny policzy,
Niech nam zaświeci, jak promienie słońca,
Światło gromnicy.
Gdy nasze czoło pot śmiertelny zrosi,
Gdy nasze łoże obstąpią szatani,
Twojej obrony niech każdy uprosi -
Gromniczna Pani!
Kiedy nad nami zawisną czarne chmury,

Gdy na wsze strony lecą błyskawice,
Gdy ciemność straszna od dołu do góry:
Święćmy gromnice!
Matko Najświętsza! My nędzni grzesznicy,
Pod Twoją obronę się uciekamy,
Przed Twym obrazem, przy świetle gromnicy,
Ciebie błagamy!
Tyś jasna gwiazda na morzu żywota,
Pokus się o Cię rozbiją bałwany!
Kto się ucieka do Cię, Matko złota,
Jest wysłuchany.
Bądź nam Matką w życiu i przy zgonie,
Niech Twoja łaska zawsze nam przyświeca,
Niech nasza miłość ku Tobie zapłonie
Jako gromnica!

(wiersz ludowego poety z Limanowszczyzny Józefa Struga)

Ofiarowanie Pańskie - Hans Holbein Starszy, Muzeum w Hamburgu (za: wikipedia.org, domena publiczna)

Spraw, Gromniczna Pani, abyśmy naśladowując Twoją pokorę, zawsze stawiali Chrystusa – Światłość w centrum naszego życia i wszelkich naszych poczynań. Nie pozwól, abyśmy zaplątani w wilcze zamysły szatana i jego sług, bezradnie błądzili w ciemnościach grzechu, beznadziei i niewiary. Gdy ogarnie nas mrok zwątpienia, przybądź nam na pomoc z zapaloną gromnicą i spraw, aby jej światłość rozproszyła wszelkie „wilcze watahy”, które czyhają na nas na każdym etapie naszego życia. A gdy zbliżymy się do jego kresu, „okaż w ciemności światło Chrystusa, Matko Gromniczna, Matko Jezusa” (ks. bp J. Zawitkowski).